

Republiku rezvracet nedovolíme

x x x x x x x x x x x x x x x
x Voknovinám je možno psát x
x Nejlépe doporučeně na x
x tuto adresu: x
x Bondy x
x Zbyněk Fišer x
x Nerudova 51 x
x Praha 1 - Malá Strana x
x x x x x x x x x x x x x x x
x Pozdravy a pohledy piše x
x Mašorovi a Čuňasovi na x
x adresy: x
x František Stárek x
x 1. 12. 1952 x
x NVÚ PS 62 x
x Hradec Králové x
x 500 61 x
x místo věznění x
x I. Jirouse ještě x
x neznáme x
x x x x x x x x x x x x x x x

EBS = RECIDIVISTA &
ALISTICKÝCH TISKOVIN
EROVÉ = SPOJENÍ SE
Y = CHCE NAŠ
FURE?

František STÁREK, je i na stampavou
UNDERGROUND a tohoto kulturaře hnutí
se znali zneužívat k protikomunistické
aktivitě a k vystoupení části mládeže, tak
jako tomu bylo na Václavském náměstí v
Praze.

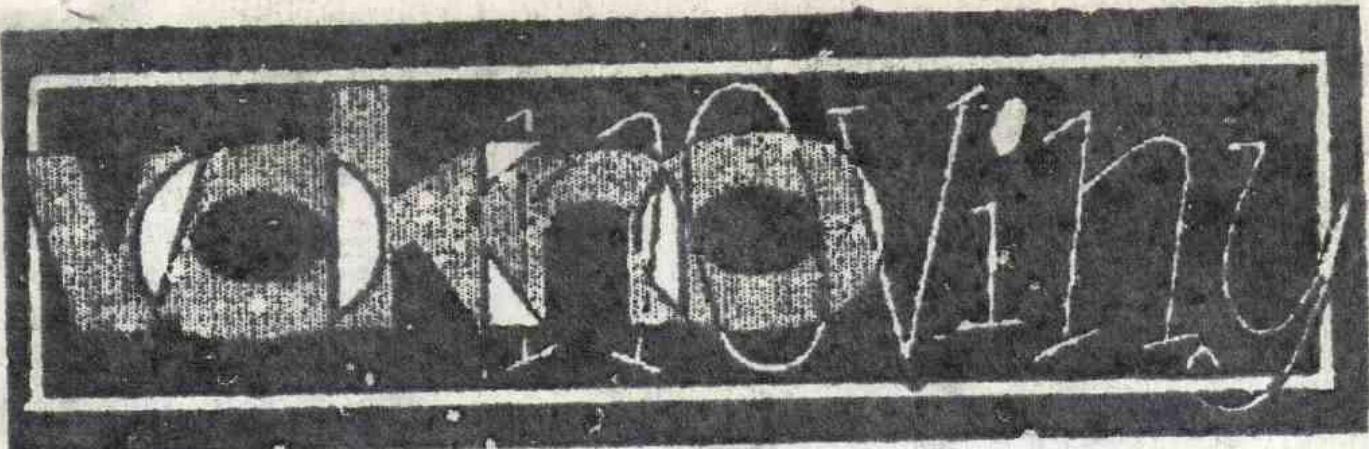
Vyhledavatelem Veřejné bezpečnosti bylo
Františku STÁRKOVĚ odloženo podezření ze
spáchání předm. dle § 6 č. 6 odnávce s
Zákonného opatření předsednictva NC ze
dne 14. února 1989 a podle § 76, 1 tr. Náro
byl zadržen.

OKRESNÍ SPRÁVA EBS
Ústí nad Orlicí

(JIŘEKA ORLICKA, únor '89)

115

Republiku rozvratet nedovolíme

ZÁSAH PRÍSLUŠNÍKŮ SNS * RECIDIPISTA S MNOZSTVÍM PROTISOCIALISTICKÝCH TISKOVIN ZADRŽEN V ČESKÉ TĚRBOVĚ * SPOJENÍ SE ZAHRANIČNÍMI CENTRY * CHCE NÁS UNDERGROUND UCIT KULTURE ?

Ve čtvrtek 22. února byl v odpoledních hodinách v České Těrbové příslušníky SNS zadržen již dvakrát soudět trestany 30lety signatář Charty 77 František STÁREK z Teplic, v bytě, kde se přechodně udržoval, a v osobním automobilu, který užíval, bylo zařízeno značné množství protisocialisticky zaměřených tiskovin a rozpracované technika zahraniční výrobky, na které rozmnožování prováděl. Na tvorbě těchto nelegálních tiskovin se podílí řada významných protisocialisticky zaměřených osob z ČSSR i ze zahraničí. Například i československý emigrant Jan PEJC, současný vedoucí pracovník ideodiverzního centra SVĚDCTVÍ ve Francii. Stejně jako

František STÁREK, je i on současníkem UNDERGROUND a tohoto kulturně-hudobného souboru využívat k protisocialistické aktivitě a k vystoupení časti místního, tak jako tomu bylo na Václavském náměstí v Praze.

Vyhledavatelem Verejné bezpečnosti byl Františku STÁRKOVĚ sděleno podezření ze spáchání přebitia dle § 6 č. odstavce 6 Zákona o opatření předsudku PC ze dne 14. února 1989 a podle § 76, 1 tr. Náhrad byl zadržen.

OKRESNÍ SPRÁVA SNS
Úřad nad Orlickou

(JIŘÍERA ORLICKA, únor '89)

Komentovat,
co se v poslední
době odehrálo, je
snad zbytečné.
Pohlednice,
dopisy,... posílejte
hojně na adresu

FRANTIŠEK
STÁREK

1.12.1952

MVÚ PS 62

500 61 Hradec Králové

František Stárek ve vazbě

Nechtěl jsem uvěřit. Tz píce nemůže být pravda. Franta? že by už i Franta?! Bohužel, pravda to byla!

Pravda, která znamená, že je vězněna další ze stěžejních osobností čs. undergroundu, "recidivista a třídní nepřítel" - jak ho nazývají poctiví pánové od novin. František Stárek! A nejenom to. Za základ MV se totiž ocitl i kompletní archív VOKNA. Archív, představující deset let práce, deset let publikační činnosti, deset let, spojených se zatýkáním a neustávajícími postíhy.

A tchle poslední zjištění bylo zřejmě pro nejsvědomitějšího zastánce druhé kultury i tím nejvíce bolestným a já se později sám sebe musel ptát: Co se s ním asi děje? Co ho napadá, když si přestaví, jak mu prohledávají byt a házenou do aut věci, které měl rád? Jak mu je ned oznámením, že čerstvé překlasifikování zvedlo horní hranici jeho vazby na pět let? A jak je Magorovi po vyřízení těch "milosrdných" 16-ti měsíců? Petru Cibulkovi, Havlovi, Tichému, Hance a Janě, Tomášovi, Otovi Veverkovi a všem ostatním, pro něž moc našla odpověď v pronásledování a trestech?

Po Magorovi přišla tedy řada i na Čuňase. Kdy se vrátí? Odnady se různí - záleží to i na nás.

Tomáš Dvořák a Hana Marvanová odsouzeni

Ve čtvrtek 16. 3. a v pátek 17. 3. proběhla v Praze /Ovocný trh, Obvodní soud pro Prahu 1/ další z ukázek pro všeobecné bezpráví naší justice, proces s Tomášem Dvořákem a Hanou Marvanovou.

Po dvou dnech usilovného dokazevání, telefonátů na Čelní, straničká místa a bezradnosti soudců se obžaloba, vinící je z tr. činu pobuřování, prakticky zhroutila. A nutno dodat, že tentokrát selhali i ti nejspolehlivější - věrní, řádoví policajti a pracovníci StB. Nebylo potvrzeno, že Hanka a Tomáš jsou autory srpnové netice, stejně jako vzdala za své i domněnka, že během tohoto dne vyzývali k pochodu na Staroměstské nám. V průběhu dalsího jednání pak bylo rovněž vyvráceno obvinění o jejich taktizování ohledně dalších demonstrací a obžaloba se ocitla na suchu. Do těžké situace však v pátečních odpoledních hodinách vnesl jasno prokurátor JUDr Florián, který na požadavek obhájců zrušit tr. stíhání a věc řešit jako přestupek reagoval návrhem na repodmíněný trest v trvání 21 měsíců! Jaký byl rozsudek? Deset měsíců podmíněně na třicet, proti čemuž se pan Florián samozřejmě odvalil, podebně jako se odvalal proti propuštění z vazby. Za zmínu rovněž stojí, že ani jednomu z obžalovaných nebylo umožněno promluvit s přítomnými rodiči a odvaz zpět do ruzyňských kobek se podobul spíše zběsilému útěku.

Hana a Tomáš tedy zůstávají ve vazbě. Jak dlouho ještě? Co za "vylepšené" pokyny dostane příští předseda senátu a ostatní?

/pozn. red. Dne 3. 5. proběhl v Praze odvolací soud. Prokurátorka JUDr Jitka Fuchsová tvrdila, že "činnost obžalovaných sněrovala k celobení akceschopnosti ozbrojených složek a k vytváření prostoru pro akce protispoločenských živlů, které chtějí destabilizovat naši společnost". Navrhovala vyšší tresty. Některý soud jim přidal ještě přípravu k pobuřování /§7-1 k 100/ a tr.z./, a potvrdil výši trestu. Po skončení veřejného zasedání byli oba propuštěni na svobodu.

Václav Havel před soudem

Dne 21. 3. v 9. 45 bylo v budově pražského městského soudu zahájeno odvolací řízení s Václavem Havlem. Původní rozsudek zněl 9 měsíců ve II. NWS nepodmíněně a V. Havel byl viněn z pobuřování a ztěžování výkonu služby veřejného činitele. Těchto tr. činní se měl dopustit tím, že

po obdržení anonymu, v němž mu mladý muž sděloval, že se 15.1. na Václavském náměstí upálí, poskytl zahraničním rozhlasovým stanicím otevřený list, vyzývající dotyčného, aby od sebe záměru upustil, a dále svou účastí při Palachově pietním aktu dne 16. 1. na Václ. nám.

K první části obvinění jen to, že Havel o zveřejnění dopisu požádal nejprve čsa. televizi a tisk a na zahraniční rozhlasové stanice se obrátil až poté, co s ním naše masmédia odmítla spolupracovat. Pokud jde o následující obvinění, nepodařilo se prokázat, že se Havel lednové manifestace zúčastnil a jediný svědek David Kabza obvinil u předchozího jednání své vyšetřovatele z použití fyzického násilí, kterým byl přinucen ke křivé výpovědi. Takže, jak si za současného stavu našeho soudcictví můžete domyslet, prokurátor JUDr Novotný nevrhl zvýšení tr. sazby a jako odůvodnění svého požadavku uvedl, že V. Havel 16.1. způsobil svým počináním pražským řečnicktvím a králem nízký tržební obrat a přihoršil si také tím, že připustil, aby zahraniční živlové /spisovatelé, politici, vědecí pracovníci atd./ zasílali naší vládě petice, protestující proti jeho zatčení. Výsledek? Osm měsíců VI. NVS nepodmínil.

Během soudního jednání se v prostorách budovy shromáždilo kolem 300 Havlových přátel, kteří provolávali jeho jméno a žádali osvobození rozsudek. Po skončení procesu se přes 150 z nich podepsalo pod 24 hodinou hladovku, zahájenou téhož dne ve 20 h. Večer pak byla za V. Havla u sv. Jiljí slavnostná mše. Přítomno bylo kolem 600 občanů a tři policisté. Ti, podobně jako při samotném procesu, tentokrát kupodivu nezasahovali.

/poz. red. Ve středu 17. 5. rozhodl obv. soud pro Prahu 4 o podmíněném propuštění V. Havla z vězení. Zkušební doba byla stanovena na 18 měsíců. Vítáme tedy pana Havla opět na svobodě./

Odsouzen Stanislav Pitaš - Guma

V pátek 19. 5. byl k nepochybněmu trestu odňtí svobody v trvání 10 měsíců ve II. NVS odsouzen Stanislav Pitaš ze Šonova u Broumova. Byl žalován pro útok na veřejného činitele jednak pomluvou příslušníka StB a tím, že klidi odpal při setkání; odvolal se./

Ivan M. Jirous a Jiří Tichý odsouzeni

9. 3. byli okresním soudem v Jihlavě odsouzeni pro pobuřování podle §100/ia tr. z. na 16 měsíců ve II. NVS a 6 měsíců v I. NVS nepodmíněně Ivan M. Jirous - Major a Jiří Tichý. Trváního činu se měli dopustit tím, že ručili za převorst podpisů pod peticí upozorňující na justiční zločiny v posledních 40 letech a požadující naprávu poměrů v soudnictví a vězenství. Krujský soud v Brně 24.4. všechna odvolání zamítl a rozsudek potvrdil. Obhájce JUDr Machourck dokázal, že nebyla prokázána nepravidelnost státo petice. Předseda senátu tvrdil, že "justiční zločiny 50. let již byly úředně dostatečně objasněny a není přeba se k nim vracet."

Jiřího Tichého čeká nástup výkonu zbytku trestu. Ivan M. Jirous bude propuštěn 21. 2. 1990. Tráví ve vězení cenný rok života za posledních 16 let.

Závěrečná řeč Ivana Jirouso

Brno, 24. dubna 1989

V 11. čísle letošní Nové doby je přetištěn diskusní článek časopisu Komunist. Říká se v něm kriticky: "Všechno naše je automaticky vyhlášeno za socialistické, vše nikoli naše za buržoazní ... Elementární

pojny spravedlnosti a objektivity, sám zdravý rozum, jsem odmítáný vůní jakéhosi ideologického rasismu." - To se týká i hodnocení našeho dojisu okresním prokurátorem a soudem prvého stupně. Fakta a čísla, která v něm uvádíme, nebyla vyvrácena. Byla jen opatřena nálepou "nepřátelství k socialistickému státnímu zřízení". Ale jestliže jsou tyto skutky, které jsme v dopise odsoudili, neodlučitelnými atributy socialismu, pak o takový socialismus není moc stát.

Jako se se zámkami a neochotně mluví o tom, co se u nás dělo v 50. letech, zavírají se oči nad tím, co se dělo v 70. letech a mládi nebo lze se o tom, co se děje dnes. Nechci být jako lidé, kteří o 50. letech říkají: my jsme o tom nevěděli. Vždycky se s úžasem ptám: kde ti lidé žili? Já jsem byl dítě, ale na přímé přenosy z procesů rádiem nebo městským rezhlasmem nezapomenu nikdy. Tenkrát jsem byl dítě, ale dnes jsem dospělý. Navíc se považuju za novináře, přestože od roku 1971 nepublikuji v oficiálním tisku. Nemám rád "oneskorené" komentování věcí. Člověk se má vyjadřovat k tomu, čeho je účasten, dokud může jeho hlas něco změnit.

Náš dopis byl napsán v prvním pobouření na zbytečnou a tragickou smrti Pavla Wonky. Je pravda, že byl odeslán několik měsíců později a formulace v něm nebyly zmírněny. Protože co je to za pobouření, které se mírní časem? Nic jiného než přivykání zlu. Jsem přesvědčen, že zlu se nemá odporovat násilím. Náš svět je i tak násilím přeplněný. Ale to neznamená, že smíme mlčet k tomu, co se kelem nás děje.

Jako nám za zlé těm, kteří v 50. letech žili uprostřed a vedle bezpráví, které se jich zdánlivě netýkalo, a neozvali se proti němu, měl bych za zlé sobě, kdybych se neozval proti bezpráví, o kterém vím dnes. Až se bude, zase o pár desítek let později, jak je u nás zvykem, mluvit o kolktivní vině za atmosféru 80. let, chci mít v tento ohledu čisté svědčení. Neříkám to z pýchy. Je mi líto, že jsem mohl udělat tak málo.

Je pravda, že jsem počítal s tím, že mne může dopis dovést až před soud. Žádný král neslyší rád, že je nahý. Zatím je zdánlivě situace strukturovaná tak, že člověk může být spolužárcem atmosféry strachu nebo ho tato atmosféra pochlítí. Ale možná, že je tady i třetí možnost. Ve spisu totiž nejsou uložena všechna čtyři podání našeho dopisu. Od dvou institucí se je nepodařilo vyšetřovateli přes urgence získat. Třeba to znamená, že někdo náš dopis posuzuje i tak, jak byl vskutku míněn. Ne jako trestný čin, ale výzvu k novelizaci trestního práva a k napravě poměrů ve výkonu trestu odnétí svobody. To by bylo víc, než v co jsem při odeslání dopisu doufal.

Rozsudkem okresního soudu zněl byl zabaven psací stroj. Je-li náš dopis posuzován jako trestný čin, je to podle zákona asi v pořádku; přepsal jsem ho skutečně na tom Remingtonu. Ale neuvěřitelná krutost rozhodnutí, s níž je spisovatel zabaven jeho psací stroj, ně chrnuje. Připomíná mi to islámské právo, kde zloději useknou ruku. Sarcistické neduslečně realizováno. Protože ruka, abych v ní udržel tužku, mi časud zůstala.

Stížnost na postup příslušníků SNB - Vojenská obvodová prokuratura Praha

Dne 18.1. 1989 se dostal na VOP Prha David Kabzan, nar. 9.10.1969 v Krnově, byt em Praha 5, Holečkova 80 a podal si stížnost na postup příslušníků SNB.

Uvedl, že 17. 1. dopoledne pro něj přijeli dva příslušníci SNB, ne představili se a odvezli ho do Bartolomějské č. 7. Tam byl vyslýchán, nikdo ho nepoučil. Ptali se, co dělal 15.1. na Václ. náměstí. Na to odpověděl, že tam nebyl. Potom na jejich vyzvání dopsal, co dělal celý den. Starší z příslušníků diktoval do stroje, že D. Kabzan dostal na Václ. nám. několikrát obuškem, skandoval hesla že příslušníci jsou fašisti a že nejsou Česi. Řekli mu, že když uvedl do protokolu, že ho zbili na Václ. nám. a tvrdí, že to není pravda, vynahradí mu to a začali ho bit. Dali mu asi 20 ran přes záda, paže a na zátylek, kde si držel ruce. Potom chtěli jména osob, s kterými byl na Václaváku. D. Kabzan znova opakoval, že tam nebyl. Potom začal brečet a říkal, že je neocený.

Nepřivolali lékaře a výslech pokračoval do 14. hodin. Protokol diktoval starší příslušník a uváděl věci, které D. Kabzan neřekl. Protokol D. Kabzan odmítl podepsat. Starší příslušník zase vytáhl obušek, držel mu ho nad hlavou a nutil ho k podpisu. D. Kabzan začal prosit, aby ho už nebili a podepsal.

Potom byl předveden před vyšetřovatele. Ten se mu představil a dal mu poučení jako svědkovi. Potom začal přepisovat první protokol. D. Kabzan uvedl, že jsou v něm nepravdivé údaje a že ho příslušníci bili. Vyšetřovatel v tomto protokole neuváděl skutečnosti, které D. Kabzan neřekl. Sdělil mu, že se dopuští křivé výpovědi, pokud vypovídá něco jiného než v původní výpovědi. D. Kabzan podepsal a kolem 18.30 byl propustěn.

Odjel domů, matce a ženě řekl, co se mu stalo a kolem 24.00 hodiny byl ošetřen na polohovosti v Praze 5. Na základě lékařské zprávy MUDr. Kořínka byla D. Kabzanovi vyštavena pracovní neschopnost, byl objednán k vyšetření na chirurgii a k rentgenu.

Jeho stížnost byla postupena k přímému vyřízení inspekci náčelníka Správy SNB hl.m. Prahy a Středočeského kraje.
/Prokurátor npor. dr. I. Palan; zapisovatelka Muzikantová; David Kabzan/

Základní prohlášení Výboru na obranu Františka Stárka

Praha
17.4.1989

Ačrosové Federálnímu shromáždění, předsednictvu vlády ČSSR, ministrům vnitra a spravedlnosti ČSR, Výboru čs. veřejnosti pro lid. práva a hum. spoluprací s Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných

Spontánní manifestace k 20. výročí okupace Československa dne 21.8. 1968, jíž se zúčastnily tisíce převážně mladých lidí, uvedla do pohybu desítku netečnou hledinu společnosti. Pohyb přerostl v dalsí neformální pokus důstojně oslavit výročí vzniku československé republiky. Spontáním vyústěním byly několikadenní demonstrace na Václavském náměstí v lednu tohoto roku. Reakce státní moci proti tomuto pohybu nespochybovala pouze vo fyzickém násilí a ještě větším oklestním občanských svobod v podobě novelizovaného zákona na ochranu veřejného pořádku, ale v posledku ve velkém množství nových soudních postihů jak proti těm, kteří poprvé takto veřejně vystoupili, tak proti těm, kteří vyjádřovali své názory bez ohledu na "politické přestavy". Jeden z nich je i František Stárek, který patří k nejaktivnějším stoupencům nonkonformní kultury a undergroundu. Dne 25. 2. na něho prokurátor JUDr Jaroslav Mazanec uvalil vazbu. Byl obviněn podle novelizovaného zákona o přečinech a hrozil mu trest odsnětí svobody do šesti měsíců a peněžitý trest až do částky 20 000 Kčs. To, z čeho byl obviněn, bylo později překvalifikováno na trestný čin pobuřování a tak mu v současné době hrozí trest odsnětí svobody až do pěti let. Pri domovní prohlídce, vykonané v domku jeho družky Ivy Vojtkové v České Třebové, bylo zabaveno velké množství předmětů bezprostředně souvisejících s jeho publikační a ediční prací, týkající se především vydávání VCKNA. Zároveň byl zabaven archív Vokna, velice cenná a nenahraditelná porůčka pro studium časopisů 70. -80. let. Iva Vojtková, nar. 2.9. 1957, byla odk 3. 4. obviněna z pomocí k tr. činu pobuřování a je stíhaná na svobodě.

František Stárek, signatář Charty 77, se narodil 1. 12. 1952 v Plzni. Jeden z jeho předků byl v druhé polovině 17. stol. faktorem Akademické knihtiskárny v Praze u sv. Klimenta. František Stárek, absolvent střední průmyslové školy hornické, je od r. 1979 spoluvedavatelem časopisu Vokno, později i Voknovin, videomagazínu Vokno a knižnice Vokna. V minulosti byl již dvakrát vězněn. Poprvé byl odsouzen za svou činnost na poli kulturního dění v roce 1976 v Plzni, v souvislosti s postihem Plastic People of Universe. Byl obviněn, že v Přešticích spoluorganizoval hudební vystoupení a zajistil účst Ivana Jircuse, Svatopluka Karáška a Karla Soukupa, přičemž podl. tvrzení obžaloby věděl, že v textech písni a v Jircusevě referátu byly vulgární a závadné výrazy. V závěrečné řeči prokurátor zdůraznil, že nelze přehlédnout fakt, že undergroundové hnutí u nás je společensky nebezpečné a jako takové bude ostře stíhané. Fran-

tišek Stárek byl nejdříve odsouzen pro trestný čin výtržnictví k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců. V odvolacím řízení krajský soud původní rozsudky okresního soudu zrušil a F. Stárek byl odsouzen za spoluúčast na tr. činu výtržnictví ke 4 měsícům odnětí svobody s podmíněným odkladem na dobu jednoho roku. Po dobu vyšetřování a soudního řízení byl šest měsíců ve vazbě ve věznici na Borech v Plzni. V listopadu 1981 byl opět zatčen a v létě 1982 znova odsouzen v Chomutově pro tr. čin výtržnictví na dva a půl roku odnětí svobody nepodmíněně ve II.NVS, dále k trestu propadnutí zabavených věcí a k ochraněmu dohledu na dva roky. Obžaloba ho vinila, že jako člen organizované skupiny zhodnotoval a rozšíroval nelegální časopis VOKNO a s přihlédnutím ke znaleckému posudku Vítězslava Rzounka tvrdila, že v časopise nejsou žádné literární ani umělecké hodnoty a že jeho obsah je v rozporu se socialistickou morálkou a kulturní politikou našeho státu.

Výbor na obranu Františka Stárka vzniká z důvěry, že je nezbytné spravedlivější uspořádání naší společnosti, a s ní se hodlá obracet nejen na státní orgány, ale i na jednotlivé členy, aby nebyli lhůstějnými k osudu kterehokoli neprávem vězněného člověka. Neboť buďoucnost společnosti je pouze tam, kde je starost o druhé, a ne tam, kde je zájem jen o sebe sama. O práci výboru a dalších zjištěních máme v úmyslu informovat.

Zdeněk Břílek, Rudé armády 392, Příbram; Martin Fendrych, Dvořeckého 3, Praha 5; Martin Frind, Hůrka 1055, Kralupy n.Vl.; Mikoláš Chadima, Čechova 24, Praha 7; Bohumír Janát, Bílkova 10, Praha 1; Štěpán Kot, Kamerunská 9, Praha 6; Jan Lopatka, Templová 7, Praha 1; Luděk Marks, Na hutích 11, Praha 6; Vladimír Smrček, Šaldová 32, Praha 8; Mirek Vodrážka, Templová 1, Praha 1;

Prohlášení výberu na obranu Františka Stárka č.2/1989 - k 10. výročí
VOKNA

Federálnímu shromáždění, předsednictvu vlády ČSSR, ministru spravedlnosti ČSR, ministru vnitra ČSR, Výboru čs. veřejnosti pro lid. práva a hum. spolupráci, Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných

/.../ Časopis VOKNO začal vycházet na jaře r. 1979 díky iniciativě mladých lidí ze severních Čech, kteří si opravili stodolu v Nové Vísce na Chomutovsku a na jejím pozemku pořádali hudební produkce nonkonformních rockových skupin. Vyступovali zde skupiny DG 307, Bílé světlo, Umělá hmota, Plastic People a další. Z potřeby informovat větší množství zájemců o undergroundovou hudební scéně vyšlo první číslo časopisu, který byl zatím bez názvu. U jeho zředu stál Miroslav Skalický s Karlem Havelkou a Františkem Stárkem. Teprve druhé číslo vyšlo pod názvem VOKNO. Časopisu dal název výhled do světa nekonformní a režinem utajované kultury, naší i zahraniční. Druhé číslo se již nověnovalo jen hudbě. Rozšířilo se o reportáže z různých neoficiálních výstav výtvarného umění a roskyto možnost publikace autorům paralelní literatury. V této podobě vyšlo pět čísel. Podstatnými přispěvovateli byli od počátku Jiří Němec, a Ivan Martin Jirous. Redakční práci, iniciativu a hlavně odpovědnost převzal od druhého čísla František Stárek.

V listopadu r. 1981 provedla Státní bezpečnost po celé republice rozsáhlé akce, jejichž cílem byla likvidace undergroundové literatury a v prvé řadě časopisu VOKNO, jehož šesté číslo bylo při této akci zabaveno. Po četných demovnícních prohlídках byli F. Stárek, Ivan M. Jirous, Milan Fric a Michal Hýbek zatčeni a obviněni z tr. činu výtržnictví. V Nové Vísce provedla StB důkladnou domovní prohlídku, odvedenou podezřerům z přechovávání drog. Ivan M. Jirous byl odsouzen k třem a půl roku nepodmíněně ve III. NVS, F. Stárek ke dvěma a půl roku nepodmíněně ve II. NVS. Po uvěznění F. Stárka přestalo VOKNO vycházet. Nenašel se organizátor, který by mohl ve vydávání časopisu pokračovat.

Po Stárkově návratu z vězení v roce 1984 začalo VOKNO vycházet v pestřejší podobě. Od sedmého čísla se časopis stal "časopisem pro

druhou i jinou kulturu", jak má uvedeno v podtitulu jeho kulturní orientace se rozšířila, vznikly nové rubriky. Tuto podobu si časopis zachoval dodnes. Informuje o hudbě, výtvarném umění, literatuře, ekologii, filozofii, filmu, divadle, literární historii ap. Od sedmého čísla se také zvýšil náklad. Z původních přibližně 70 výtisků prvních pěti čísel zhruba na 300. Distribuční plán zůstal stejný: rozšířit časopis stejnoměrně po celé republice. V roce 1987 začaly vycházet aktuality Vokna - měsíčník Voknoviny. Jejich cílem je informovat čtenáře o koncertech, výstavách, literárních večerech ap. Redakce Vokna pořádala také výstavy obrazů, kreseb, grafik a plastik na Střleckém ostrově, kde mohl vystavovat kdekoli. Vznikly též dva tříhodinové Videomagazíny Vokna, obsahující záznamy koncertů undergroundových, punkových a dalších nekonformních skupin, záběry z výstav, ukázky z amatérských filmů, folkové pozdravy písničkářů žijících v zahraničí atd. Z knižnice Vokna jsme vydání her Václava Havla - Audience, Protest a Vernisáž, básně Milana Kocha - Červená Karkulka, soubor próz undergroundových autorů středních let - Občanský príkaz prosím, filozofické práce Egona Bondyho a teologickou studii Milana Balabána - Bojevníci a trpitelé.

Uvěznění Františka Stárka považujeme za útok proti nezávislé kultuře a undergroundu, přestože oficiální tisk, např. východočeská Pochodeň a Jiskra crlicku již nehnodnotí underground jako nebezpečné hnutí pro socialistickou společnost, ale jako hnutí, které je pouze vedeními ideodiverzními centry v zahraničí zneužíváno k protisocialistické aktivitaci. Tak režim z otevřeně nepřátelské pozice vůči undergroundu přešel k postoji pokryteckému. Zavírá prední stupnici undergroundu, ale proti samotnému kulturnímu hnutí nic nemá. Ideální představou současné moci by zřejmě bylo hnutí zbavené svých stěžejních osobnosti a bez jakékoli kulturní aktivity. /.../

Zdeněk Beneš, Rudé armády 332, Příbram VI; Martin Fendrych, Dvořeckého 3, Praha 5; Martin Frind, Mírka 1055, Kralupy n. Vl.; Mikoláš Chadima, Čechova 24, Praha 7; Bohumír Janát, Bílkova 10, Praha 1; Jiří Kestůr, Eliáškov 7, počta Kaplice; Štěpán Kot, Kamerunská 9, Praha 6; Jan Lopatka, Templová 7, Praha 1; Luděk Marks, Na hutích 11, Praha 6; Vladimír Srček, Šaldova 32, Praha 8; Miroslav Vodrážka, Templová 1, Praha 1;

Industrial v Deltě

V sobotu 8. 4. jsem váhal mezi dvěma akcemi. Ten první byl televizní přenos velby Miss ČSSR, který nabízel obnažené dívky, schopné předvést za zášení titulu cokoli a ten druhou byla 2. část festivalu industriálůvých kapel v klubu Dleta. Nakonec překvapivě vyhrál koncert a tak jsem po překonání účkali /únavná cesta na kraj Prahy a odpudivá vstupné 25 Kčs/ zaslechl první tony českého seckupení "Paprsky inženýra Grina". Když opětina špatné práci zvukaře a fekální výlevy jednoho dusevního trpaslika z publika /Nesad! Nesad!/, byl to opravdě zážitek. Paprsky mlátily a těžkou rytmikou čeče se dalo a zvláště poslední skladba, doplněna díl pozitivy a barevným filmem sugestivně navodila atmosféru pulsující fabriky. Jen se vrhnout ke strojům.

Po hrázně dlouhé přestávce přivítala občerstvené publikum zatažená opera. Z magnetofonu se ozýval neustále se opakující dětský hlas: "To jsem ale dívni nánoví, to budou asi šásci, víď?" Poté se opera rozhrnula a děti dílči dítati za naivdu. Na následující OZW v ventérkách zaujaly v groteskních maskách, připomínající dřívější Kocátovo show. Mezi okamžitými ruzikanty procházeli muž s tváří staženou do úlisného úklesku a občas některého z hráčů práštil do hlavy pendrekem. Rozjela se perfektní pedagogická výborně doplnující slapující bigbit. Jenom škoda, že nebylo rozurčit textem /viz zvukar/. Největší aplaus získala skladba uváděná sloganem "Na zóně páří, lidé se věří". Písničky šly rychle za sebou a my nezapomněli ani ironizovat industriál/ a k dozvězení obecenstva byly ještě jednou vytleskáni zpět.

Potom následovala opět únavná přestávka. Poslední kapela, kterou jsem

slyšel/čtvrtou jsem z časových důvodů nestihnul/, začala svou produkci skopnutím fotografií z podia. Do předem nahrané hudby linoucí se z reproduktoru se začal o slovo hlásit opět výše zmíný idiot /Nasad! Nasad!/, ale se stupňující gradací hudby byl uvalčen. Skupina M.I.A.S. dotvářela produkci z magnetáku kytarou a jedním nástrojem, který jsem díky tomu a různorodosti ročních industriál-rockových zbraní nerozluštيل. Celá kompozice byla mohutná a pronikala do Jiváků každým pohrem. Sincfúze měly by měly rádost. Během produkce skopli ještě jednoho silného tančníka a nečekajíc na potlesk zmizeli z podia. Omámení posluchači opustili sál k překonání další přestávky a já musel pryč.

Ce drah? "Jen heušť a větší kapky!"

- - - - -
Přízrak UNDERGROUND ALKOHOL BANDU v Mar. Lázních

J.S.Filka

- - - - -
/Sobota 21. 1. 1989/

Jak jsem už rapsal ve své recenzi o skupině Mozková Sondáž, předcházející vzniku U.A. Bandu, nikdy jsem neviděl tuto skupinu živě vystoupit. Zvuk a tendence tohoto souboru znám z kaset a klasifikuju je jako přímou vazbu na invenci českých undergroundových souborů 70. let. Navíc Alkohol Band jeví tyto invence dále rozvíjet, což je napoprvé patrně, a je přínosem i v použití nových industriálních rr vkl., např. zvuk raku, mlácení kanenů, řetězů, hanystrů, nástrojů nevydávaných zvuky, písálek, a to v poslednosti se běžnými nástroji, kytarou, harmonikou a bicími. Textově je U.A. Band za Mozkovou Sondáží zcela jiný, i když stále se dá mluvit o textu jaksi kvalitním /globálně/. Skupina vznikla v září 87. V případě U.A. Bandu jde o rozsáhlé těleso cirká 9 aktérů plus hosté. Absolvovali 11 veřejných produkci a ve dvaceti /Dnesnice, Kraslice/ z důvodu naprosté círalosti nevystoupili. Poslední koncert absolvoval U.A. Band v Nižovicích, byl to jediný ze souboru, který hrál v sedě a to ze zcela prázdných dřevodů. Ke stejným koncertym souboru patří vystoupení na vernisáži obrazů v průchodu činžovního domu ve St. Plzenci /viz sáňení VČNS/, poté tzv. Antihodkovny a Středověké hodkovny na hradu Radyně /předskupinu U.A. Bandu zde tvořilo Hudbní těleso recidi-visty - občena Václavíka z Mar. Lázní/. Díle koncert v Solné ulici v Plzni, Starý Plzenec I. sájka, Lidový dům St. Plzenec, Fotbal Mar. Lázně versus Plzeňský punk. Na podzim 88 ohlásil U.A. Band na stránkách Vltavín svůj definitivní zánik a ubezpečil příznivce o stále trvající kulturní frontě ve Starém Plzenci.

Ta dorazila v sobotu 21.1. 89 do Mar. Lázní, a ta přes bifé obchodního domu Dyleň. Posléze se uhnízdila v restauraci IV. čen skupiny Kubán. Dlužno pochoutat, že ústřední aktér staroplzeňské fronty V. Vrah se stačil ještě zíci i třetí nahrávky skladby "Brno" z připravované desky - zety Kurevsky rezavého plachu z Mar. Lázní. Premiéru uváděněho všechně rockového souboru signovaného jako "Vlhkonír výplňních sáčků" se něla konat v prostoru Kubánské restaurace. Nekonala se. Restaurace z důvodu plesu R.J Cheb zavřela. Soubor, nyní chudší o dva instrumentalisty, se přemístil v rámci akce do Lid. domu Újezdce tzv. II. Piso. Tady soubor zvadnul definitivně. Nad poličenými hlavami vocalistů čněl jan ústřední rág staroplzeňské kulturní fronty V. Vrah a se zuvírací hodinou odjel i s nekontaktním Vlhkonírem snět na reálnu půdu Starého Plzence.

Nutno dodat, že i někdy tento debakl kulturní fronta ve Starém Plzenci nesplí /i když 21.1. v Mar. Lázních bylo velice tvrdě/.

- - - - -

Druhý koncert Jaroslava Hutky v Maďarsku

10. června 1989, v sobotu, se v Budapešti uskutečnil druhý koncert Jaroslava Hutky a pro změnu Jaroslava Neduhy. Tentokrát bez velkých zmatků, protože byl zajistěn po loňských zkrocenostech včetně sál s kapacitou asi 500 lidí a plně vyhovoval. Bylo zde i občerstvení a v přilehlém parku nocleh. Po organizační stránce vše v pořádku a k plné spokojenosti více než 500 návštěvníků z Československa a asi 30 přátel ze zahraničí. Jim především patří dík za toto setkání. Koncert začal asi v 18 hodin. Zpívalo se a v přilehlých prostorách jedle, pila a povídalo až do 2 hodin v noci. Tentokrát byla po celou dobu zábava v plném proudu, konec zastihl spící jen nepatrnou část publika.

Písničky staré i nové, vernisáž, rozhovory, nová shledání starých přátel a báječná pohoda - to byly hlavní znaky letošního setkání Čechů z Čech, Rakouska a Německa v Maďarsku. Škoda, že z Československa teď nepřijel zahrát a zapívat nikdo.

Ale cesta domů byla pro nás smutná. Při rozsáhlých prohlídkách na celnících bylo zabaveno velké množství exilové literatury, která byla v Budapešti k dostání. Hodně lidí přišlo o pas, další to jistě čeká. Ve Štěrově pasy vracejí s oznamením, že pošlu hlášení na odbory pasů a viz. V komárně nekontrolovali auta, jen vlaky, pasy viz Štěrbovo. V Rajci /Bratislavu/ prohledali všechno, i rezervní pneumatiky. Pas si ponechali, kdevi na jak dlouho.

Tehle v době, kdy je v Maďarsku běžně k dostání v maďarštině Orwel, Havel, Vaculík atd., kdy se tam likvidují zátarasy a dráty na hranici s Rakouskem, kdy je už samozřejmá nekontrolovaná a svobodná diskuse o čemkoliv, kdy vznikají nové strany bez riziku persekuce, kdy se Rudá armáda stěhuje opět domů a Maďaři volají po neutralitě a tak dále... A tady ... Jak dlouho ještě?

Na podzim se sejdeme zase. Přijďte taky.

Další krok k větší otevřenosti

25. 3. v 15.00 měla na Letenské pláni pokračovat série neformálních setkání. Ve stanovenou dobu se na místě shromázdili náco kelem 50 účastníků; ti zde však nebyli sumi. Mezi postávajícími skupinkami se pohybovaly desítky pozorovatelů s průkazy StB, asi 40 uniformovaných příslušníků, z toho 6 se psy. Po obvyklé kontrole občanských průkazů, filmování a odposlechu rozhovorů následovaly výzvy k rozchodu a diskuse byla tedy přesunuta do prostor Špejcharské pivnice. Bohužel, také zdejší klima otevřené debatě příliš neurálo. Po úvodních slovech Petry Konrádové byli přítomní znova legitimováni a tři z nich zadrženi. /Luboš Kohout - Klub právní ochrany, Jana Miklušáková - K.p.p. a Petra Konrádová - NMS/ Odsud byli převezeni do budovy SNB Bartošovská, a když si pro ně dokonce oni tady nenašli volnou chvilku, vrátili se na Letnou do ulice Fr. Křížíka. Tady prodělali nezvytný výslech a po osmé hodině byli propuštěni.

Protestní pochod kolon Turnova

V pondělí 27.3. uspořádali členové UMS z Turnova protestní pochod na podporu československých politických vězňů. Akce se zúčastnilo přes 50 demonstrantů; tři z Prahy, zbytek z Liberce, Jablonce, Králové a Turnova. V popředí byly neseny transparenty s texty: "Svobodu politickým vězňům - Mervanová, Petrevá, Dvořák, Stárek, Jírcus, Cibulka, Fajmon" a "Propusťte politické vězňů!". Průvod mířil směrem na

Valdstejnský zámek, Hrubou skálu a v závěru se obrátil zpět do Turnova. Příjemným překvapením bylo tleskání a sympatizující projevy místních obyvatel + nadšení osádek kolem projíždějících automobilů. Bezpečnost během osmičetkové manifestace svůj okamžik tentokrát evidentně prosvítala, neboť její hlídky se na místě objevily až poté, kdy se demonstranti rozjeli do svých domovů.

Zpráva z Prahy

České děti společně se skupinou Pražanů položili 21.3. v 17.00 u Pražského mostu květiny k pomníku stábního kapitána Václava Morávka. Otázky k životním osudům této význačné osobnosti čs. zahraničního protifašistického odboje zadověděl Petr Placák, po čemž se přítomní rozešli.

Dětský den v Praze

Nezávislé iniciativy uspořádaly 3.6. na Střleckém ostrově Dětský den. Přišlo asi 70 dětí v doprovodu asi 100 dospělých a pod ochranou několika příslušníků. Bylo připraveno mnoho her, soutěží a cen; pro dospělé pak na závěr fotbalový turnaj. Toho se zúčastnila mužstva NMS Mír, klubu J. Lemona, Českých dětí, Vckna a Společnosti za veselou společnost. Den se vydařil, i když filmující příslušníci občas překáželi. Musíme ale říci, že chránili /nevím koho/ občas až do večeře, navíc nikoho nesebrali, nezbili ani nehonili. Za to jim byla odevzdána cena pro vítěze fotbalového turnaje.

Ať žije MDD!

Společnost za veselou společnost

vyhlašuje dne 1.5.1989 "Běh třídu Politických vězňů za propuštění politických vězňů"

Od okamžiku vydání chceme v tento běhu napříště i pokračovat až do propuštění všech politických vězňů. Každý den v 17 h vyběhne první běžec. Ve dnech soudních procesů vyběhne první běžce již po skončení líčení. Běží se od býv. Paříkova paláce /cd nápisu "Lidé budejte!/" dolů směrem do Jindřišské až na konec třídy Politických vězňů. Běh je třeba za každou cenu dokončit. Bězec může kdekoliv a především zvene bývalé a právě propuštěné politické vězně, aktivisty nezávislých iniciativ a to i zahraničních, Ti, kdo proběhnou, ať cznáni "průběh" na některou z níže uvedených adres, a to korespondenčním lístkem nebo telefonicky. Stačí uvést jméno a den.

Dnes běžíme my za vás, zítra poběžíte vy za nás!

Petr Payne, Mikovceva 5, 120 00 Praha 2, 2356231
Luboš Rychvaldský, Křížová 48, 150 00, Praha 5
Bára Štěpánková, Nové Město 41, 180 00 Praha 8, 8218084

Vaknoviny si děláte sami. Jejich tvůrce záleží i na vás. Posílájte příspěvky i dále na adresu Benovice. Vzpomíte si na Maguru a Čunuse? Připejte se k naší přípisovce!

Redakce

Federálnímu shromáždění
předsednictvu vlády ČSSR
ministru spravedlnosti ČSR
ministru vnitra ČSR

V Praze 1.3.1989

Dne 23. 2. byl v České Třebově zadržen František Stárek. Po dobovních prohlídkách, při kterých byl náležitě jiné zabaven celý náklad Vočkovin č. 13, cyklistický stroj, psací stroj s pamětí, počítač a na blanách ořepšaný časopis VOKNO č. 15, byla prokurátorem JUDr Jaroslavem Kuzancem na F. Stárka uvalena vazba. Zprvu mu hrozil trest odňtí svobody na 6 měsíců nebo peněžitý trest ve výši 20 000 Kčs. Oba tresty mohly být uloženy současně. Byl však překlasifikován na tr. čin pobrování a v současné době mu hrozí trest odňtí svobody až do pěti let.

Jde o útok soudního dceři, který má zřejmě za účel zlikvidovat nejstarší undergroundový časopis v Čechách. VOKNO - časopis pro druhou i třetí kulturu - za jehož vydávání byl F. Stárek již jednou vězněn, a to v letech 1981 - 84, začal vycházet v roce 1979.

Žádáme okamžité ukončení vsech perzekucí nezávislé kultury v Československu, propuštění Františka Stárka z vazby a protestujeme proti jeho trestnímu stíhání.

Luděk Marks, Na hutích 11, Praha 6
Martin Printa, Hůrka 1055, Kralupy n. Vltavy
Lumír Šrámek, Na rozcestí 2, Praha 9
Mileněk Bálek, Rudé armády 392, Příbram
Vladimír Surček, Šaldova 32, Praha 8

Na žádost se připojují tito další občané

Číslo/hukcovým písmem/: Bydliště:

Podpis: